

stk. 2, ved indbetaling efter forrentningens indtræden erlægge en hertil svarende rente, der for at forenkle renteberegningerne er sat til $\frac{1}{3}$ pct. månedlig for hver påbegyndt måned. Og i henhold til § 11, hvorefter opsparingsbevisernes pålydende forrentes med 4 pct. p. a. (rentes rente), skal denne forrentning altid, uanset indbetalingstidspunkterne, regnes for halvdelen af opsparingsbeløbet fra den 1. januar 1952, og for halvdelen fra den 1. juni 1952.

I henhold til § 18, stk. 1, skal opsparingsbeviserne lyde på beløb, der er delelige med 50 kr. Der kan i tilfælde af delvis uerholdelighed blive tale om differencebeløb. Sådanne beløb tilbagebetales kontant efter nærmere bestemmelse af finansministeren, idet der bortses fra beregning af de ubetydelige rentebeløb, der her kan blive tale om.

Loven indeholder i § 2, stk. 6, og i §§ 12—14 *fritagelses- og dispensationsbestemmelser*, der ganske svarer til bestemmelserne i loven af 25. november 1950 § 1, stk. 3, og §§ 8—10. I § 16 er der tillagt finansministeren beføjelse til at tillade, at opsparingsbeløb såvel for skatteåret 1950—51 som for 1951—52, indbetalt af fremmede statsborgere, frigives i tilfælde af, at den opsparingspligtige definitivt forlader landet.

Om tidspunktet for *den generelle frigivelse af opsparingsbeløbene* træffes afgørelse i henhold til § 17, stk. 2, af finansministeren med tilslutning af rigsdagens finansudvalg og efter forhandling med Danmarks Nationalbank. Tilbagebetaling skal dog *senest ske inden udgangen af 1959*.

Ved fremsættelsen af lovforslaget pegede *finansministeren* på, at det var fremgået som et resultat af de forhandlinger, der gik forud for og førte til *påskeforliget*. „Der var under disse forhandlinger dels tale om en begrænsning af de udbetalinger af forhøjet dyrtidstillæg til lønmodtagerne, som fulgte af pristallets stigning, dels var der også tale om at binde en del af disse lønforhøjelser, således at lønmodtagerne skulle have ret til dem, men at de foreløbig skulle stå som en art bunden opsparing. Der var endelig også tale om en almindelig omsætningsafgift på 5 pct. eller indtil 5 pct. med visse fritagelser, altsammen som led i en begrænsning af købekraften på bredt grundlag.

Ingen af disse oprindeligt fremsatte tanker kunne der opnås den fornødne politiske tilslutning til; men man blev så i